

взаимни утѣшенъета, толкосъ бързина, за да му дамъ най голѣмитѣ бѣлѣзи отъ любовь, а сега го наричамъ безсраменъ.

Турихъ двѣтъ пърчета едно върху друго, и, слѣдъ като дадохъ на голѣмиятъ прѣстъ и на показалецьтъ отъ едната рѣка, на показалецьтъ и на голѣмиятъ прѣстъ отъ другата рѣка сжщото направление, каквото бѣше и напрѣдъ, и захванхъ да дигамъ лѣвата рѣка и да слагамъ бързинкомъ дѣената.

Наканихъ се да повторѣж сжщото дѣйствиe, нъ испуснхъ едното отъ тѣзи четири пърчета; наведохъ се да го земъ, и въ това малко минуване на врѣмето, колкото трѣбува да се наведж и да се направѣж, измѣнихъ си рѣшенъето: пощѣ ми се пакъ да пречетж това гърделиво писмо.

Сѣдамъ, нареждамъ пърчетата върху една Библия, и хващамъ пакъ да четж. Оставямъ ги тѣй наредени; расхождамъ ee, пакъ четж, и хващамъ да правѣж тия разсжжданъета:

« Ако не му направѣж отговоръ, ще повѣрува че ме е забъркалъ, и че срамътъ ме кара да бѣгамъ отъ присѣтствието на единъ веесилень Херкулесъ.

Нѣка отговоримъ; — нѣка го накараме да види, че никакъ не се боимъ да сравнимъ ученъето си съз неговото. Нѣка му докажемъ добрѣ, че не е срамота, човѣкъ да си смѣта постжпките, да се колебае, когато е работата за едно рѣшенъе, което може да компрометира, и най много други отъ колкото сжщитѣ насъ. Нѣка разумѣе, че истинската дързость не е да се подиграва човѣкъ съз съмнѣнията на съвѣстѣта, че истинското достоинство не се намира въ гърдостѣта. Нѣка му истълкуваме сичкиятъ разумъ на християнството и непослѣдователността на